

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

141

Vragen van het lid **Ortega-Martijn** (ChristenUnie) aan de staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over *de begeleiding van Wajongers door jobcoaches* (ingezonden 27 augustus 2012).

Antwoord van staatssecretaris **De Krom** (Sociale Zaken en Werkgelegenheid) (ontvangen 26 september 2012).

Vraag 1

Heeft u kennis genomen van het bericht «Werkgevers sturen Wajongers weg als begeleiding stopt»?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Deelt u de conclusie dat werkgevers de contracten met Wajongers beëindigen of geen nieuw contract aanbieden, omdat de begeleiding na drie jaar stop wordt gezet? Zo nee, waarom niet? Kunt u cijfers geven over de gevolgen van het beperken van de begeleiding van Wajongers tot drie jaar op de duur van de aanstellingen bij werkgevers?

Antwoord 2

Ik deel deze conclusie niet. Zie mijn antwoord op vraag 4 van de heer Van Hijum (Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2012–2013, nr. 139)

Vraag 3

Deelt u de mening dat de arbeidsparticipatie van mensen met een beperking moet stijgen? Hoe past het beëindigen van de begeleiding na drie jaar binnen deze doelstelling als dit er toe leidt dat Wajongers op straat komen te staan?

Antwoord 3

Ik deel de mening dat de arbeidsparticipatie van mensen met een beperking moet stijgen. Wie kan werken, moet dat ook doen. Hiertoe heeft het kabinet Rutte het wetsvoorstel Werken naar vermogen ingediend. Het doel van de jobcoach is dat mensen met een beperking op termijn zelfstandig en zonder begeleiding bij een werkgever aan de slag kunnen. De voorziening jobcoach

¹ Trouw, 24 augustus 2012: «Werkgevers sturen Wajongers weg als begeleiding stopt».

is daarmee een tijdelijke voorziening. Het wetsvoorstel Werken naar vermogen voorzagt wel in de mogelijkheid van permanente ondersteuning.

Vraag 4

Herinnert u zich dat u in antwoord op eerdere schriftelijke vragen² heeft geantwoord dat er ruimte blijft voor het UWV om in individuele gevallen de begeleiding ook na drie jaar voort te zetten? Hoe verhoudt dit zich tot de uitspraak van het UWV dat het jammer is voor de werkgevers, maar dat ze uitvoeren wat het ministerie opdraagt? Legt het ministerie beperkingen op aan het UWV voor het toekennen van begeleiding na drie jaar? Zo ja, waarom en hoe luiden deze critica? Vindt u in het licht van de problemen deze criteria dan niet te strak? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 4

Zoals ik u op uw eerdere schriftelijke vragen hebt geantwoord heeft het UWV ruimte om in individuele gevallen de begeleiding na drie jaar tijdelijk voort te zetten. Ik leg daarbij geen beperkingen op aan het UWV. De wijziging van het protocol jobcoach komt voort uit mijn vraag aan het UWV te bezien of de voorziening voor Persoonlijke Ondersteuning (jobcoach) selectiever en effectiever kan worden ingezet en hoe daarbij binnen de beschikbare middelen kan worden gebleven. Ik heb u ook aangegeven dat het UWV als zelfstandig bestuursorgaan een eigen verantwoordelijkheid heeft de voorziening Persoonlijke Ondersteuning uit te voeren. Bij deze bevoegdheid hoort ook het vaststellen van nadere regels.

Vraag 5

Waarom is er voor gekozen om, als een Wajonger van bedrijf wisselt, de begeleiding wel weer aan te bieden? Deelt u de mening dat dit een ongewenste impuls is voor het aanbieden van tijdelijke contracten? Hoe gaat u er voor zorgen dat Wajongers vaker vaste contracten bij werkgevers krijgen?

Antwoord 5

Het doel van de jobcoach is dat mensen met een beperking op termijn zelfstandig en zonder begeleiding bij een werkgever aan de slag kunnen. De professionele werkwijze van jobcoaches dient er op gericht te zijn om hun taak geleidelijk over te dragen aan de werkgever en cliënten toe te leiden naar het zelfstandig functioneren in en baan. Indien sprake is van een nieuwe werkgever kan opnieuw sprake zijn van tijdelijke begeleiding door een jobcoach. UWV beoordeelt voor deze nieuwe situatie de noodzaak tot het inzetten van ondersteuning door een jobcoach. Ik deel uw mening niet dat dit een impuls is voor het aanbieden van tijdelijke contracten. In het licht van de huidige crisis zijn werkgevers voorzichtig in het aanbieden van een vaste aanstelling. Tijdelijk aanbieden van de voorziening jobcoach gaat uit van de kracht van mensen met een beperking en de mogelijkheid om te groeien in een functie. Zoals uit het antwoord op vraag 4 van de heer Van Hijum blijkt, worden dienstbetrekkingen na het wegvallen van de voorziening jobcoach niet massaal beëindigd.

Vraag 6

Bent u bereid met het UWV en de betrokken bedrijven in gesprek te gaan om te zoeken naar een passende oplossing, zodat de Wajongers in dienst kunnen blijven en het voortbestaan van de bedrijven niet in gevaar komt? Zo ja, op welk termijn kunt u de Kamer informeren over de uitkomsten? Zo nee, waarom wilt u dit niet?

Antwoord 6

Zie mijn antwoord op vraag 3.

Vraag 7 en 8

Deelt u de mening dat begeleiding door jobcoaches op school de uitval bij de overgang van school naar werk kan verminderen? Zo nee, waarom niet? Bent u bereid begeleiding door jobcoaches ook mogelijk te maken voor leerlingen met een arbeidsbeperking die nog geen baan hebben? Zo nee, waarom niet? Hoe gaat u anders het aantal leerlingen met een arbeidsbeper-

² Aangansel Handelingen, vergaderjaar 2010–2011, nr. 2755.

king terugdringen dat uitvalt tussen school en werk, en vervolgens nog moeilijker aan het werk komt?

Antwoord 7 en 8

Deze vragen hebben betrekking op de stagejobcoach. De evaluatie van het experiment stagejobcoach heb ik op 27 februari 2012 aan uw Kamer doen toekomen³. Deze toont dat voorzetting niet wenselijk is.

Om de aansluiting tussen onderwijs en arbeidsmarkt in het algemeen te verbeteren neemt dit kabinet een groot aantal maatregelen. Voor een overzicht hiervan, verwijs ik u naar mijn brief van 27 april 2012⁴.

³ Tweede Kamer, vergaderjaar 2011–2012, 33 000 XV, nr. 66.

⁴ Tweede Kamer, vergaderjaar 2011–2012, 29 544, nr. 393.